

ISTORIJOS STUDIJŲ KRYPTIES APRAŠAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Istorijos studijų krypties aprašu (toliau – Aprašas) reglamentuojami istorijos studijų krypties (N08), kuri priklauso humanitarinių mokslų studijų krypties grupei (N), studijų programų specialieji reikalavimai. Aprašas istorijos studijų kryptį (toliau – istorijos kryptis) reglamentuoja tiek, kiek nereglamentuoja Bendrieji studijų vykdymo reikalavimai, patvirtinti Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2016 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. V-1168 „Dėl Bendrųjų studijų vykdymo reikalavimų aprašo patvirtinimo“.

2. Aprašas parengtas atsižvelgus į *Erasmus* programos tinklo *ClioWorld* istorijos studijų programų rekomendacijas, skelbiamas interneto svetainėse <https://www.unideusto.org/>, <http://www.clioworld.net/>, kuriant ir tobulinant istorijos krypties studijų programas ir metodologines nuostatas.

3. Istorijos krypties universitetinės pirmosios ir antrosios pakopos studijos gali būti vykdomos nuolatine ir iššęstine forma.

4. Istorijos krypties pirmosios studijų pakopos studijų tikslas – sudaryti sąlygas įgyti žinių ir gebėjimų, parengti plataus humanitarinio išsilavinimo, kritiškai mąstančius istorijos specialistus, išmanančius praeities įvykius, reiškinius, procesus, epochų esminius ir specifinius bruožus, suvokiančius istorinės patirties aktualumą dabarties visuomenei ir gebančius prisidėti prie istorinio paveldo saugojimo, puoselėjimo, išvežtų kultūros vertybių grąžinimo į Lietuvą bei platesnio pritaikymo šiuolaikiniams visuomeniniams poreikiams.

5. Istorijos krypties antrosios studijų pakopos studijų tikslas – rengti aukštos kvalifikacijos ir plačios erudicijos, kritiškai mąstančius istorijos specialistus, tyrėjus, gebančius savarankiškai atlikti pasaulio ir Lietuvos istorijos mokslinius tyrimus.

6. Stojantieji į istorijos krypties studijas Aprašas specialiųjų reikalavimų nenustato.

7. Į istorijos krypties antrosios pakopos studijas priimami asmenys, baigę humanitarinių ar socialinių mokslų studijų krypties universitetines bakalauro studijas arba kitų studijų krypties universitetines bakalauro studijas ir aukštosios mokyklos nustatyta tvarka įgiję pasirengimą studijuoti magistratūroje. Pasirengimas studijuoti gali būti įgyjamas per vykdomas papildomas studijas.

8. Baigus istorijos krypties studijas įgyjamas humanitarinių mokslų bakalauro / magistro kvalifikacinis laipsnis, atitinkantis šeštąjį / septintąjį Lietuvos kvalifikacijų sandaros ir Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sąrangos lygmenis bei Europos aukštojo mokslo erdvės kvalifikacijų sąrangos pirmąją / antrąją pakopas, patvirtinamas aukštosios mokyklos išduodamu humanitarinių mokslų bakalauro / magistro diplomu ir diplomo priedėliu.

II SKYRIUS STUDIJŲ KRYPTIES SAMPRATA IR APRĖPTIS

9. Istorijos studijos turi būti paremtos aukštųjų mokyklų moksliniais tyrimais, kurie panaudojami rengiant ir perteikiant dėstomus dalykus. Istoriniai tyrimai atliekami laikantis istorijos mokslo reikalavimų, atsižvelgiant į skirtingus historiografinius ir metodologinius kontekstus, suvokiant dabarties socialinius, politinius ir kultūros procesus iš istorinės perspektyvos. Studentai taip pat turi būti skatinami įsitraukti į mokslinius tyrimus.

10. Istoriko profesinei veiklai taikomi kokybės ir etikos reikalavimai, kurių laikymasis lemia specifinius istorijos krypties studijų programų turinio reikalavimus. Studijų procese turi būti diegiami sąžiningo bei profesionalaus šaltinių, skelbtų darbų panaudojimo ir citavimo, asmens duomenų apsaugos principai.

11. Istorijos krypties studijų programos turėtų apimti istorinių šaltinių (rašytinių, materialinių, sakytinių ir kitų) analizę, identifikavimą, saugojimą, periodizaciją, kitas darbo su šaltiniais ypatybes. Istorikas turi turėti Lietuvos ir visuotinės istoriografijos supratimą, jos paieškų ir analizės pagrindus.

12. Istorijos krypties studijų programose turi atsispindėti šie pasaulio ir Lietuvos istorijos turinio elementai:

12.1. istorijos teorija ir metodologija;

12.2. chronologijos ir periodizacijos kriterijai, svarbiausių epochų sisteminės žinios, jų bendrosios sampratos;

12.3. istorinė geografija ir jos pritaikomumas;

12.4. pagrindiniai istorinių epochų procesai.

13. Istorijos studijų kryptis gali būti įtraukta į įvairias tarpkryptines studijų programas. Istorijos studijų krypties studijose suteikiamos įvairialypės žinios ir gebėjimai yra naudingi kitų humanitarinių ir socialinių mokslų studijoms, todėl galimos įvairios tarpkryptinės studijų programos, integruojančios istorijos ir kitas humanitarinių bei socialinių mokslų krypties grupių kryptis.

14. Istorija yra svarbi formuojant asmens vertybines nuostatas, pilietiškumą, identitetą. Pirmosios ir antrosios studijų pakopų istorijos krypties studijos dažnai gali būti tolesnių studijų pagrindas. Istorija gali būti studijuojama bendram humanitariniam išsilavinimui įgyti, nesiejant būsimos karjeros su istorija, jos mokymu ar tyrimais.

15. Baigtos istorijos krypties studijos sudaro galimybę plėtoti karjerą įvairiose srityse: viešajame, ir privačiame sektoriuje (švietimo, studijų ir mokslo, kultūros, istorinės atminties ir paveldo išsaugojimo (archyvuose, muziejuose, bibliotekose), turizmo (gidų), užsienio ir vidaus politikos, žurnalistikos, komunikacijos institucijose). Baigę istorijos krypties studijas asmenys taip pat gali dirbti ekspertinį darbą komisijose, tiriančiose ir nustatančiose istorinius įvykius, besirūpinančiose istorinės atminties išsaugojimu bei reprezentacija. Baigę antrosios pakopos istorijos studijų programą asmenys turi galimybę tęsti studijas trečiojoje pakopoje Lietuvoje ir užsienyje.

III SKYRIUS

BENDRIEJI IR SPECIALIEJI STUDIJŲ REZULTATAI

16. Pirmosios pakopos istorijos krypties studijų rezultatai:

16.1. žinios ir jų taikymas. Asmuo:

16.1.1. turi bendriausių žinių apie žmonijos praeitį ir jos istorinę raidą; demonstruoja kritinį bei konstruktyvų praeities suvokimą;

16.1.2. turi žinių ir kontekstinį supratimą apie įvairius informacinius šaltinius (duomenų bazes, e. duomenis ir kita);

16.1.3. yra susipažinęs su svarbiausiais istorijos tyrimo metodais, istoriografinėmis mokyklomis, išmano istorijos mokslo terminiją ir ją nusakomus reiškinius, geba juos panaudoti praktiškai;

16.2. bendrieji gebėjimai vykdyti tyrimus. Asmuo:

16.2.1. geba rinkti informaciją įvairiose duomenų ir šaltinių bazėse ir ją sisteminti, klasifikuoti bei kritiškai vertinti;

16.2.2. geba suvokti skirtingų istorijos šakų (politinės, socialinės ir ekonominės, lokalinės, lyčių ir kitų) tyrimų kryptis ir jų rezultatus;

16.2.3. taiko kitų socialinių ir humanitarinių mokslų žinias bei teorines įžvalgas istorinių įvykių, reiškinių ir procesų analizei;

16.3. bendrieji socialiniai ir asmeniniai gebėjimai. Asmuo:

16.3.1. geba dirbti kolektyve, prisiimti atsakomybę už savo veiklos sritį, jos vertinimą, vadovautis profesine etika ir pilietiškumu;

- 16.3.2. geba dirbti daugiakultūrinėje ir tarpdalykinėje aplinkoje;
- 16.3.3. geba pritaikyti įgytas žinias ugdant visuomenės istorinę atmintį;
- 16.3.4. geba savarankiškai mokytis, apibrėžti mokymosi tikslus, spręsti problemas, planuoti laiką, skirti prioritetus;
- 16.3.5. geba kritiškai vertinti savo veiklą, numatyti ir prisitaikyti prie permainų, suvokia mokymosi visą gyvenimą svarbą;
- 16.3.6. suvokia moralinę atsakomybę už savo veiklos ir jos rezultatų poveikį visuomenei, geba prisiimti etinę, socialinę atsakomybę;
- 16.4. specialieji gebėjimai. Asmuo:
 - 16.4.1. geba paaiškinti pasaulio ir Lietuvos istorijos politinius, socialinius, ekonominius bei kultūrinius procesus iš geografinės ir chronologinės perspektyvos;
 - 16.4.2. geba suvokti bendruosius istorijos didaktikos ir istorijos politikos formavimo principus;
 - 16.4.3. geba rinkti informaciją iš istoriografijos ir istorijos šaltinių, ją kritiškai vertinti, sisteminti, klasifikuoti;
 - 16.4.4. geba interpretuoti istorinius įvykius ir procesus, taikyti pagrindinius istorijos metodologinius principus;
 - 16.4.5. geba kurti nuoseklų žodinį ir rašytinį pasakojimą istorijos tematika ir jį pateikti;
 - 16.4.6. moka bent vieną užsienio kalbą, gali ją skaityti istorinius šaltinius bei geba ja perteikti istorinį naratyvą;
 - 16.4.7. geba nustatyti istorinio ir kultūrinio paveldo objektų ir reiškinių vertę.
- 17. Antrosios studijų pakopos istorijos krypties studijų rezultatai:
 - 17.1. žinios ir jų taikymas. Asmuo:
 - 17.1.1. suvokia pasaulio ir Lietuvos istorijos procesus, reiškinius ir įvykius, geba dalyvauti mokslinėje bei visuomeninėje polemikoje šiais klausimais;
 - 17.1.2. žino įvairias teorines ir metodologines istorinių tyrimų prieigas, geba jas taikyti mokslinėje bei praktinėje veikloje;
 - 17.2. bendrieji gebėjimai atlikti tyrimus. Asmuo:
 - 17.2.1. įvertinęs esamą tyrimų būklę, geba savarankiškai formuluoti mokslinę problemą, ją spręsti remdamasis empirinės informacijos ir akademinės literatūros analize, daryti analitines išvadas;
 - 17.2.2. išmano mokslinių tyrimų ir renginių vadybos principus, turi bendrų įgūdžių, reikalingų parengti mokslinių tyrimų ir jų sklaidos organizavimo projektus;
 - 17.3. bendrieji socialiniai ir asmeniniai gebėjimai. Asmuo:
 - 17.3.1. geba organizuoti kolektyvinį darbą, aktyviai ir konstruktyviai dalyvauti tyrimo grupių veikloje ir spręsti tarpdalykines problemas, kintant veiklos sąlygoms;
 - 17.3.2. geba rinkti ir sisteminti įvairialypę informaciją, ją panaudoti akademiniam ir visuomeniniam poreikiams;
 - 17.3.3. pajėgia savarankiškai planuoti mokslo ir darbo procesą, nuolat savarankiškai mokytis, kūrybiškai spręsti kylančias problemas;
 - 17.4. specialieji gebėjimai. Asmuo:
 - 17.4.1. turi išsamų supratimą apie tam tikrą istorinį laikotarpį ar temą, jiems tirti reikalingą metodologiją, išmano istoriografinius vertinimus ir geba juos taikyti;
 - 17.4.2. geba kurti akademinį žodinį ir rašytinį pasakojimą, paremtą istoriniais tyrimais bei šaltiniais, jį pateikti viešai tiek akademinėje aplinkoje, tiek visuomenei;
 - 17.4.3. geba naudotis istoriniams tyrimams reikalingomis informacinių duomenų ir šaltinių bazėmis, atlikdamas mokslinius tyrimus, praktinę profesinę bei visuomeninę, kultūrinę veiklą;
 - 17.4.4. geba surasti, kritiškai įvertinti ir interpretuoti daugiakalbius istorinius šaltinius, istoriografiją, rekonstruojančią praeities įvykius, reiškinius bei procesus jų politiniame ir sociokultūriniame kontekste;
 - 17.4.5. geba į istorinius tyrimus integruoti kitų mokslo šakų duomenis, pasinaudoti jų metodų įvairove.

IV SKYRIUS

DĖSTYMAS, STUDIJAVIMAS IR VERTINIMAS

18. Dėstymas turi būti paremtas fundamentaliomis istorijos žiniomis ir naujausiais istorijos mokslo pasiekimais. Studijų metodai turi plėsti konceptualų istorijos supratimą, būti adekvatūs galimybei perteikti istorijos mokslo plėtros rezultatus, suteikti žinių ir gebėjimų, būtinų studijų programos tikslams pasiekti, didinti profesinį kompetentingumą. Dėstytojas privalo ne tik išmanyti dėstomą dalyką, bet ir perprasti ryšius su kitomis studijų ir mokslo kryptimis (politikos mokslais, sociologija, ekonomika, filosofija ir kitais), išnaudoti šių ryšių teikiamas galimybes. Dėstymas turi būti paremtas nuolatiniu naujausių mokslo pasiekimų integravimu į studijų procesą.

19. Studijų metodai ir formos turi motyvuoti studentus ir padėti jiems racionaliai planuoti laiką bei naudotis materialiaisiais ištekliais (kompiuterine įranga, bibliotekomis, archyvais, muziejais ir panašiai).

20. Studijų metu gali būti taikomi ne tik tradiciniai studijų metodai (paskaitos, seminarai, pratybos, praktikos, konsultacijos, projektinių ir rašto darbų pristatymas), bet ir nuotolinės ar mišrios studijos.

21. Išskiriamos dvi studijų metodų, taikomų istorijos krypties studijų programose, grupės:

21.1. teikiamieji metodai, kai informacija perteikiama studentams. Dažniausia dėstymo forma aukštojoje mokykloje yra paskaita (informacija teikiama žodžiu), papildant žodinę informaciją įvairia garso ir vaizdo medžiaga (vaizdo įrašai, mokomieji filmai, iliustracijos, daiktiniai eksponatai ir panašiai). Paskaitose taikomi pristatomasis, analitinis, istorinis lyginamasis, probleminis, kontekstualinis, paradigminis ir kiti metodai;

21.2. aktyvaus darbo metodai, kai informacija iš karto derinama su užduotimi, reikalaujančia aktyvaus studento dalyvavimo (savarankiškas tekstų lietuvių ir užsienio kalbomis skaitymas, pasirengimas diskusijai, reikalaujančiai atsakyti į klausimus, suformuluoti klausimus ir problemas).

22. Skirtingų studijų pakopų studijose gali būti taikomi tie patys studijų metodai, bet turi skirtis pateikiamos užduoties sudėtingumo laipsnis, studento savarankiškumo raiška. Abejų pakopų studijose siūloma daugiau orientuotis į aktyviuosius studijų metodus.

23. Antrosios studijų pakopos istorijos krypties studijose studijų metodai skirti pirmosios studijų pakopos studijose įgytomis žiniomis ir gebėjimams pagilinti arba išplėsti. Paskaitose teikiamoje informacijoje turi dominuoti istoriografinė analizė, seminaruose ir praktikoje studentas turi būti orientuojamas į problemų analizę ir diskusijas.

24. Studijų metodai turi derėti su mokymosi visą gyvenimą koncepcija. Didaktinė sistema turi orientuoti studijavimą į studento gebėjimą mokytis, saviugdą, remiantis aktualiomis istorijos žiniomis.

25. Praktikos (archeologinė, kraštotyrinė, archyvinė, muziejų, mokymo įstaigų ir kitos) atlikimas yra svarbi istorijos krypties studijų programos dalis, kuri turi būti tinkamai orientuota į efektyvų studijų rezultatų pasiekimą. Studentų mokymas, užduočių parengimas, ataskaitų įvertinimas yra sudėtinė šio proceso dalis. Praktikų atlikimas leidžia atsiskleisti specialiesiems ir bendriesiems studentų gebėjimams, padeda numatyti karjeros perspektyvas.

26. Dėstymo ir studijavimo dermė turi užtikrinti kvalifikuotų istorijos specialistų, sugebančių prisitaikyti prie kintančių darbo rinkos poreikių, parengimą. Studijų metu turi būti sudarytos galimybės plėtoti teorijos ir praktikos ryšį, turi būti užtikrinama gerosios patirties sklaida (studentai analizuoja ir praktikoje bei konferencijose viešai pristato parengtus projektus (rašto darbus). Studentai turi būti supažindinami su istorikų profesiniais lūkesčiais bei pasiekimais; į paskaitas gali būti kviečiami savo srities profesionalai ir socialiniai partneriai, užsienio dėstytojai, profesinė patirtimi gali dalytis praktikų vadovai.

27. Studijų pasiekimų vertinimo sistema ir tvarka turi būti grindžiama šiais pagrindiniais principais:

27.1. pagrįstumo – vertinimas turi matuoti studijų rezultatų pasiekimo lygį;

27.2. nešališkumo – vertinimo rezultatai turi būti objektyvūs ir nepriklausyti nuo vertintojo pasikeitimo, vertinimo metodai turi būti vienodai tinkami visiems vertinamiesiems;

27.3. aiškumo – vertinimo sistema turi būti informatyvi, suprantama vertintojams ir vertinamiesiems;

27.4. naudingumo – vertinimas turi būti teigiamai suprantamas pačių vertinamųjų ir prisidėti prie studijų programos tikslų įgyvendinimo bei studijų rezultatų pasiekimo.

28. Studijų rezultatai vertinami pagal aukštosios mokyklos patvirtintą ir viešai skelbiamą studentų studijų pasiekimų vertinimo tvarką.

29. Studentų studijų pasiekimams vertinti gali būti naudojami kaupiamasis balas (studijų pasiekimai vertinami per tarpinius atsiskaitymus), kolegialusis vertinimas (studentus egzaminuoja kompetentinga istorijos specialistų – mokslininkų, praktikų profesionalų, kitų socialinių partnerių atstovų – komisija), taip pat diagnostinis vertinimas (atliekamas, norint išsiaiškinti studento pasiekimus ir padarytą pažangą baigus temą ar kurso dalį) ir kiti.

30. Vertinimas gali būti grindžiamas įvairiais metodais, leidžiančiais stebėti studentų pasiekimus ir kartu vertinti teorines studento žinias bei praktinius gebėjimus. Vertinimo metodai gali būti: egzaminas raštu ir žodžiu, individuali ar grupės apklausa žodžiu, testas, kolokviumas, baigiamasis darbas ir jo gynimas, praktikos ataskaita ir jos gynimas ir kita. Turi būti vertinamos įgytos žinios ir gebėjimai sisteminti ir interpretuoti sukaupią empirinę medžiagą (esančią bibliotekose, archyvuose ir muziejuose) bei atlikti istorinį tyrimą. Svarbus ir studentų kūrybinių gebėjimų (analizės, sintezės, palyginimo, kritinio, kūrybinio naratyvo ir panašiai) vertinimas.

31. Studentai turi laiku gauti tinkamą grįžtamąją informaciją apie savo atliktus darbus. Atliktų darbų ir studijavimo rezultatų įvertinimas turi būti papildomas konstruktyviais komentarais, grindžiamas aiškiais vertinimo kriterijais. Baigiamųjų darbų gynimo tvarką nustato aukštosios mokyklos teisės aktai.

V SKYRIUS

STUDIJŲ PROGRAMŲ VYKDYMO REIKALAVIMAI

32. Sėkmingo studijų programų vykdymo pagrindas yra kvalifikuoti dėstytojai, gebantys perteikti studentams dalykines žinias ir išugdyti gebėjimus, reikalingus būsimai istoriko profesinei veiklai. Dėstytojų kompetencija vertinama pagal jų mokslinę ir pedagoginę patirtį: dalyvavimą moksliniuose tyrimuose, mokslo programose, inovatyvių dėstymo metodų taikymą, pripažinimą profesinėse, mokslinėse bendrijose, gebėjimą komunikuoti užsienio kalbomis, dalyvavimą kvalifikacijos tobulinimo programose, konferencijose, moksliniuose seminaruose ir stažuotėse, gebėjimą skleisti mokslo žinias visuomenei. Dėstytojai turi prisidėti prie studijų programų tobulinimo, atsižvelgdami į studijų proceso ir studijų metodų kaitą, mokslo naujoves ir studentų pageidavimus.

33. Reikalavimai istorijos krypties pirmosios ir antrosios studijų pakopos studijų programų dėstytojams:

33.1. dėstyti pirmosios studijų pakopos istorijos krypties studijų programose gali asmenys, įgiję ne žemesnį kaip magistro kvalifikacinį laipsnį ar jam lygiavertę aukštojo mokslo kvalifikaciją; ne mažiau kaip pusę studijų krypties dalykų turi dėstyti profesoriai, docentai ir (arba) dėstytojai, turintys mokslo daktaro laipsnį;

33.2. dėstyti antrosios studijų pakopos istorijos krypties studijų programose teorinius dalykus (modulius) gali asmenys, įgiję ne žemesnį kaip mokslų daktaro ar jam lygiavertę aukštojo mokslo kvalifikaciją, priskirtiną tai pačiai mokslo kryptčiai, kuriai priklauso ir jo dėstomas studijų dalykas.

34. Privalomų ir pasirenkamų dalykų santykis yra nustatomas, remiantis studijų programų reikalavimais. Turi būti sudarytos galimybės studentams rinktis studijų dalykus pagal savo interesus. Aukštoji mokykla gali sudaryti galimybes studentams studijuoti pagal individualų studijų planą, taip pat šalia pagrindinės studijų krypties studijuoti kitos krypties studijas.

35. Pirmosios studijų pakopos istorijos krypties studijų programose kontaktinio darbo (paskaitos, seminarai, konsultacijos, pratybos, praktika) apimtis turi būti ne mažesnė kaip 30 procentų studijų programos apimties, antrosios studijų pakopos studijų programose – ne mažesnė kaip 20 procentų studijų programų apimties.

36. Pirmosios studijų pakopos istorijos krypties studijų programose studento savarankiškas darbas turi sudaryti ne mažiau kaip 30 procentų kiekvieno studijų dalyko apimties.

37. Visų studijų pakopų istorijos studijos baigiamos baigiamuoju darbu (projektu) ir viešu jo gynimu.

38. Baigiamųjų darbų (projektų) vertinimo komisija turi būti sudaroma vadovaujantis aukštųjų mokyklų nustatytais konkrečios studijų pakopos reikalavimais. Baigiamųjų darbų (projektų) vertinimo komisija sudaroma iš kompetentingų istorijos krypties specialistų – dėstytojų, mokslininkų ir kitų tyrėjų, socialinių partnerių atstovų. Ne mažiau kaip du trečdaliai komisijos narių turi turėti istorijos krypties mokslo daktaro laipsnį. Bent vienas antrosios studijų pakopos komisijos narys turi būti iš kitos mokslo ir (ar) studijų institucijos, nei vyko studijos.

39. Istorijos krypties studijų programoje numatytos praktikos organizuojamos vadovaujantis aukštosios mokyklos parengta profesinės veiklos praktikos organizavimo tvarka, kurioje apibrėžiami praktikos tikslai, rezultatai, konkrečios praktikos užduotys, pasiekimų vertinimo sistema, parama studentui praktikos metu, taip pat kriterijai, pagal kuriuos nustatomi ir vertinami praktikos metu studento įgyti atitinkamo lygmens įgūdžiai.

40. Aukštoji mokykla gali pasiūlyti studentams sąrašą galimų praktikos atlikimo vietų, su kuriomis yra sudarytos bendradarbiavimo sutartys. Studentas gali praktikos vietą susirasti pats, suderinęs su aukštąja mokykla. Pasirinkus instituciją praktikai, sudaroma trišalė sutartis tarp studento, aukštosios mokyklos ir praktikos atlikimo vietos institucijos.

41. Praktikos vietoje studentui turi būti paskirtas praktikos vadovas, kuris turi būti patyręs savo srities specialistas. Siekiant užtikrinti galimybę atlikti praktiką, aukštosios mokyklos arba jų padaliniai, vykdantys istorijos krypties studijų programas, gali sudaryti bendradarbiavimo sutartis su istorinius tyrimus arba istorinių šaltinių komplektavimą ar klasifikavimą atliekančiomis institucijomis (pavyzdžiui, valstybės archyvais, muziejais, mokslinių tyrimų institutais ir kitomis). Dirbantis studentas pagal individualią praktikos programą praktiką gali atlikti savo darbo vietoje, jei ji atitinka studijų kryptį. Pirmosios studijų pakopos istorijos krypties studijų programose bendra praktikų apimtis turi būti ne mažesnė kaip 15 studijų kreditų. Antrosios studijų pakopos istorijos krypties studijų programoje rekomenduotina atlikti taikomąją ir (arba) mokslinę praktiką.

42. Aukštosios mokyklos turi teikti studentams akademinę paramą įvairiomis formomis: skelbdamos informaciją, leisdamos metodinius leidinius, rengdamos įvadinę paskaitas arba įvadinę studijų savaites, atlikdamos anketavimą – vertindamos studijų grįžtamąjį ryšį, kai sudaromos sąlygos studijuoti neįgaliesiems bei dirbantiesiems, sudaromos sąlygos studijuoti pagal individualius studijų planus, teikiama psichologinė parama, supažindinama su būsimos karjeros galimybėmis ir panašiai.

43. Istorijos krypties studijų programą vykdanti aukštoji mokykla turi turėti reikiamus materialiuosius ir informacinius išteklius. Kad būtų užtikrintas studijų programos vykdymas, būtina materialinė bazė:

43.1. auditorijos, kuriose vietų skaičius turi būti toks, kad paskaitas nuolatinės studijų formos studentams būtų galima skaityti darbo dienos metu; dalis auditorijų turi būti pritaikytos studentų darbui grupėmis seminarų ar pratybų metu, siekiant ugdyti komandinio darbo organizavimo nedidelėse (5–7 asmenų) grupėse bei komunikacinius įgūdžius; auditorijos turi atitikti higienos ir darbo saugos reikalavimus, jose turi būti šiuolaikinė garso ir vaizdo aparatūra bei demonstravimo priemonės. Auditorijos turi būti pritaikytos specialiųjų poreikių turintiems studentams.;

43.2. bibliotekose turi būti reikiamas literatūros kiekis, užtikrinantis kokybiškas studijas; visų studijų programoje numatytų dalykų studijoms reikalinga literatūra ir vadovėliai, mokslinės monografijos, moksliniai žurnalai, žodynai, enciklopedijos, elektroninių duomenų bazės, mokymo priemonės, kita mokomoji literatūra arba paskaitų konspektai; taip pat kompiuteriai ir tinkama programinė įranga (literatūros katalogai, paieškos sistemos, ryšys su nacionalinių bibliotekų duomenų bazėmis, interneto ryšys).